
Saparya Paryayah

सपर्या पर्यायः

Document Information

Text title : Saparya Paryayah

File name : saparyaParyayah.itx

Category : upanishhat, upaniShat

Location : doc_upanishhat

Author : Krishnananda Saraswati

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : Minor works of Shri Krishnananda Saraswati

Latest update : November 6, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 6, 2025

sanskritdocuments.org

Saparya Paryayah

सपर्या पर्यायः



श्रीशः श्रेयस्कामिभिरभ्यर्चनतोऽन्तर्निध्यानाधानिर्ग्रियतामत्र जगत्याम् ।
सत्तामात्रानन्दश्चिदात्मानमनन्तं सोऽहं तं त्वामर्थयितुं न प्रभवामि ॥ १ ॥

स ध्येयो यः संसृतिभूमिर्व्यवधानादध्येयो नस्त्वं तु न साक्षाद् परोक्षात् ।
ध्यायञ्चानुध्यायसि येतः स्वयमन्तस्तं ध्यायामि त्वामिति वन्ध्यात्र मनीषा ॥ २ ॥

सर्वानन्यस्त्वमबाढ्यान्तरभावो बाढ्यञ्चयास्याभ्यन्तरमयस्य भिलात्मा ।
नित्यप्रत्यासन्नसतस्तस्य तवात्मन् नाहं जने किंविधभावाहनकर्म ॥ ३ ॥

ओतं प्रोतं यत्र समस्तं जगदेतत् सर्वाधारे तिष्ठति सम्बाधविहीनम् ।
भूमस्तस्य स्वे मडिमन्येव सतस्ते को नामासावासनसङ्कुल्यविऽम्बा ॥ ४ ॥

अनादित्यो यस्य परस्य प्रतिपत्या संसाराध्वत्रयतिपन्नस्सुभमेति ।
आत्मंस्ते तस्यागतिगत्याद्यतिभूमेर्मिथ्या नाहं केन कथं स्वागतिकः स्याम् ॥ ५ ॥

धन्द्राद्याः स्युर्यस्य परस्यामरवर्या विद्यामात्रावेशवशेनापि सदध्याः ।
तस्याद्यस्यापाणिपदादेः कथमर्ध्वं दधामधानर्ध्विभूतेरुद्विन्दुम् ॥ ६ ॥

विश्वात्मैको यस्य तु पादो न विमेयः पादा श् चान्ये पण्डितरूपैरपि मृग्याः ।
तस्यारूपस्यापद मूर्धादिविभक्तोरापाद्यं किं केन कथं वा तव पाद्यम् ॥ ७ ॥

सन्ध्या नद्यो यस्य य वास्तेयमुद्वान् मेघाः केशाः प्राकृतविश्वापधनस्य ।
तस्यापेतप्राकृतसम्बोधतनोस्ते कल्प्यं मन्ये नायमनीयं कमनीयम् ॥ ८ ॥

अध्यात्मं यन्मध्वधिदैवञ्च विभक्तं तत्सम्पृथ्वैकात्मकमाहोपनिषधम् ।
सत्वं सर्वास्वाद्यतमस्तन्मधुपर्कः सम्प्रीयेथाः किं मधुपर्कं वा कथं वा ॥ ९ ॥

यत्रैकस्थं सर्वपवित्राभिलतीर्थं निष्ठाताः स्युर्यत्र विगच्छद्भ्रमवपङ्कः ।
यद्व्योम्नोऽपि व्योम परं ज्योतिरपारं तन्त्वामात्मन् केन विशुद्धं स्नपयामि ॥ १० ॥

लोकावेभ्यं वो हितशुक्लासितरूपैः स्यूतं सूक्ष्मैरम्बररूपं गुणभेदैः ।
सम्पर्याप्तं प्रावसितुं यत्र विभ्रमन् किं ते तस्या अम्बरमन्यत्कलयामि ॥ ११ ॥

अत्रैगुण्ये यत्र जगत्त्वय्युपवीते सूत्रे स्थूतं भूतमतो विश्वथमास्ते ।
 तस्यासव्यादक्षिणसम्पूर्णतनोस्ते कल्प्यं सूत्रं किं त्रिगुणं स्यादुपवीतम् ॥ १२ ॥
 यस्थैकांशविशवशादानभकेशात् भूतं भूतं रोचनमिन्धे रुचकात्मम् ।
 तस्यास्थूलानाण्वपसिद्धावयवात्मन्निर्मयन्ते किं मनसापि प्रतिकर्म ॥ १३ ॥
 यस्यानुध्याविद्युवध्याततमिस्रा नाविध्यन्ते कर्मभिरच्छासितमिश्रैः ।
 आकाशादेरप्यतिसूक्ष्मस्य विभो ते तस्यालेपस्थैव कुतः स्यादनुलेपः ॥ १४ ॥
 आतिष्ठन्ते केडप्ययनन्ते घनपुष्पं यूडापीडं केचिदपां पुष्पमुशान्ति ।
 भूमञ्जाने पुष्करपुष्पं त्वयि सर्वं का का पुष्पैस्तेन मयार्था तव कार्या ॥ १५ ॥
 यस्य प्राणो गन्धवडश्छन्दतनोस्ते यस्त्वं गीतः सर्वसुगन्धः श्रुतिमौलौ ।
 तस्याभोदप्रीतिकृते ते कथमात्मन धूपायेयं कृत्वुतमैर्गुलगुलधूमैः ॥ १६ ॥
 अक्षाण्यर्था बुद्धिमनोडङ्कृतयो वा सन्दीप्यन्ते सन्दिताभावास्तव भासा ।
 भद्योतात्प्रत्यस्तवदीपः भलु कल्प्यः तेजो वर्थो धुम्रदतेजस्त्रितयस्य ॥ १७ ॥
 मृत्युर्यस्याशेषभुजः स्यादुपदंशो यो वाऽश्रीयात् किञ्चन नाडिश्चनगम्यः ।
 यं विज्ञायात्येति पिपासामशनायां नैवेद्यन्ते तस्य निवेद्यं किमिवात्मन् ॥ १८ ॥
 पश्यत्यन्धद्यत्र न दृश्यं न शृणोति श्राव्यं ज्ञेयं यत्र विजानाति न किञ्चित् ।
 भूम्रस्तस्याशेषविशेषोपशमस्य छात्राद्यैर्वा कैरुपचार्यं तव केन ॥ १९ ॥
 सर्वात्माऽसन् यस्स पुरस्तादथ पश्चात् उर्ध्वं याधो दक्षिणतश्चोत्तरश्च ।
 तस्यापारानन्तमडिम्नः कथमात्मन् प्रादक्षिण्यकान्तिमडं ते करवाणि ॥ २० ॥
 नन्तभ्योऽन्योऽसावडमन्योऽस्मि य नन्ता नैवं भेदं वेद पशू यामतियातः ।
 योऽडं स त्वं सत्यमडं स प्रतिबुद्धो बुद्ध्या दध्यान्तस्य नमस्यां तव को डम् ॥ २१ ॥
 स्तोत्रं नाम स्याद्गुणिनो यो गुणवाद्दः स्वश्चामेयानन्तगुणो वाप्यगुणो वा ।
 प्राध्वं पारे वाऽमनसाध्वं परमात्मत्रानन्देयास्त्वं स कया नु स्तुतिभङ्ग्या ॥ २२ ॥
 यस्त्वं ब्रह्म क्षत्रमशेषा अपि लोका वेदा देवास्सर्वमिदं यासि विभूमन् ।
 सोशम्भृतो मानसशोकान्तितीर्णो न प्रामव्यं प्रार्थनया ते विमृशामि ॥ २३ ॥
 देडं देडं देव छडात्मैव सपर्या सोऽडं तन्मे मोडकथात्यन्तिकशान्तिः ।
 कैवल्याच्चातुल्यपरानन्दमवाप्यं नान्यो देवो नापि सपर्या न इदं वा ॥ २४ ॥
 कति कति तस्वो मे नार्थनालूनपत्राः कति कति न सरस्यस्तर्पणोत्कीर्णतोयाः ।
 कति कति न लरीशाद्यालयाः कान्तपूर्वा विदितपरमतत्त्वो नाधुना किञ्चिदीडे ॥

સપર્યાપર્યાયં પઠત શૃણુત પ્રત્યહમિમં
વિધૂયાયાસં યે પરમશિવમારાદ્ધુમનસઃ ।
સુખેનૈવાત્યન્તં સુખમિહ ચ નિર્વાણપરમં
લભધ્વં મોદધ્વં જહિત ભવસહુગ્રમખિલમ્ ॥

શ્રીરામભદ્રયોગીન્દ્રચરણામ્બુજરેણુના ।
કૃતઃ સપર્યા પર્યાયઃ કૃષ્ણાનન્દેન યોગિના ।

ઇતિ કૃષ્ણાનન્દકૃતિષુ સપર્યા પર્યાય સ્તવઃ સમ્પૂર્ણઃ ॥

Notes:

The text shows how material worship of personal God should culminate in mental worship of the impersonal and how the former becomes meaningless and farcical at a stage when the individual attains a higher plane of life, shedding imposed limitations on the unlimited infinite. In effect it is an amplification of the wellknown passage of Bṛhadaranyakōpanisad

મન્ત્ર ૧૪ [II.iv.14]

યત્ર હિ દ્વૈતમિવ ભવતિ તદિતર ઇતરં જિઘ્રતિ તદિતર ઇતરં
પશ્યતિ તદિતર ઇતરં ५ શૃણોતિ તદિતર ઇતરમભિવદતિ તદિતર
ઇતરં મનુતે તદિતર ઇતરં વિજાનાતિ । યત્ર વા અસ્થ સર્વમાત્મૈવાભૂત્
તત્કેન કં જિઘ્રેત્ તત્કેન કં પશ્યેત્ તત્કેન કં ५ શૃણુયાત્ તત્કેન
કમભિવદેત્ તત્કેન કં મન્વીત તત્કેન કં વિજાનીયાત્ । યેનેદ ५
સર્વં વિજાનાતિ તં કેન વિજાનીયાદ્ વિજ્ઞાતાતરમરે કેન વિજાનીયાદિતિ ॥ ૧૪ ॥

Proofread by Rajesh Thyagarajan



Saparya Paryayah

pdf was typeset on November 6, 2025



Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

